

Pes a ptáček

Starý pes, podřimující v světnici u kamen, pozoroval chvílemi, když se mu otevřely oči, ptáčka v kleci na protější zdi. Ten tu nepokojně, bez hlesu a v jednom shonu hopkoval s bidélka na bidélko, zprava nalevo, zleva napravo, stále týmž směrem.

Pes probral se konečně z dřímot, a když to rušné hopkování v kleci nebralo konce, nadzdvihl hlavu a dí soucitně: „Ubohý ptáčku, že raději nezalezeš někam do kouta klece a pohodlně si tam neseďíš! Což nevidíš – mříž v pravo, mříž v levo, mříže na všech stranách, marný tvůj všechen shon!“

„A bych i tisíckrát skákal marně,“ zašveholil ptáček odhodlaně, „nepřestanu doufat, že jednou přece najdu otvor z klece a za ním svobodu. Ta naděje jest silnější než nejpevnější mříže!“

*Jiskry z popela: čtvrtá kniha chodských bajek / napsal Jan František Hruška
V Praze, Československá akciová tiskárna, 1917*